

Gyermekrajzpályázat. "Mit jelent számomra Szent István és országa, a keresztény magyar államiság 1000 esztendeje" című rajzversenyünkre a jelentkezés határidejét 2001. április 30. napjáig meghosszabbítjuk. A versenyre 18 éves korig várjuk a jelentkezést a rajzok megküldésével (Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület 1251 Budapest Pf. 70.) A rajzok hátoldalára kérjük ráírni az alkotó nevét, címét, telefonszámát és születési dátumát. Várjuk ifjú művészpályázók jelentkezését is a rajzkiállítás megnyitó műsorához.

Nagy érdeklődés kísérte dr. Issekutz Sarolta, az EÖGYKE elnöke előadását a Szent Margit Gimnáziumban indított "Templom és iskola" előadássorozat "Ember és erkölcs" c. első tanácskozásán. Felkért előadóként az "Örmények Magyarországon" c. előadásában történelmi adatokkal bizonyítottan emelte ki azt aényt, hogy a hazai kisebbségekkel ellentétben Magyarországon sohasem volt örmény kérdés, mert a betelepülés után - amelynek 2002-ben ünnepezzük 330 éves évfordulóját - őseink tiszta szívvel magyarrá váltak, örmény gyökereikre büszkén, hagyományaikhoz, vallásukhoz ragaszkodva. Sajnálatos, hogy a XX. század utolsó éveiben a Szovjetunióból gazdasági megfontolásból hazánkba vándorolt örmények "örmény kérdést" szítottak, kisebbségként magukat állítva egyedül örménynek. Morális gátat nem ismerve még a történelemhamisítástól sem riadnak vissza. Vezetőjük - egy kézben politikai, gazdasági, egyházi és média hatalmat koncentrálnak - kezd a történelmünk sötét korszakainak még sötétebb vezetőire emlékeztetni.

Természetesen csak kisebbségi mértékkel, de ez is súlyosan romboló hatású, különösen a tömegtájékoztató félrevezetése miatt.

A történelemtanárok, könyvtárosok, civil szervezetek képviselői érdeklődéssel hallgatták a hazai történelmi örménység, a magyarörmények dicső múltjáról szóló előadást, amelyből igen kevés tárgyi ismerettel rendelkeztek. Megállapították, hogy a történelemoktatás súlyos hiányait sürgősen orvosolni kell. Ugyanakkor megdöbbenéssel hallgatták a napjainkban zajló, hihetetlennek tűnő történéseket, a római katolikus örmény templomnak, múzeumnak egy újonnan alakult "egyház" által véghezvitt elbitorlásáról, a napjainkban is gyakorolt szovjet módszer változatlanul, büntetlenül folyó alkalmazásáról.

(M)

*****

Március 15 AZ EÖGYKE KOSZORÚI

Az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület delegációja két méltó koszorúzáson vett részt az Egyesület nevében az 1848-as forradalom és szabadságharc évfordulójával kapcsolatosan. Az elsőre a Duna-parton álló, jól ismert Bem-szobornál került sor március 14-én délelőtt.

A Bem-szobor különleges helyet foglal el Budapest szívében. Egyrészt a tábornok, az "apó" (teljes nevén *József Zachariasz Bem*) a szabadságharc egyik legkedveltebb alakja. Az őt övező, korabeli, szeretettel teli tiszteletet remekül közvetíti számunkra a "Bem apó" elnevezés. Kevés alakja van a magyar történelemnek, akit ennyire meghitt, kedves jelzővel emlegetünk. Azok közé tartozik, akik alakjukkal és viselkedésükkel méltóképpen képviselik 1848-49 csodálatos igyekezetét, a nemzeti szűkkeblűség távoltartását, a szabadságharc sok nemzetet átölelő jellegét.

Másrészt a budai Bem-szobor az, amely nemcsak a XIX. századi magyar-lengyel testvériséget, de ennek a két népnek XX. századi kézfogását is jelképezi, hiszen 1956 október 23-án a Műegyetem diáksága s a hozzájuk csatlakozó sokezer ember ide vonult először, hogy hangot adjon szolidaritásának a lengyelországi "eseményekkel" kapcsolatban s itt hangzott el

először sok minden, így például a nemrég elhunyt *Sinkovits Imre* előadásában Petőfi Nemzeti dala...

Eszünkben járt mindez 2001. március 14-én.

A magyarországi lengyelek egyik civil szervezete - a négy évtizedes múltú Bem József Kulturális Egyesület - koszorúzásához csatlakozott jónéhány lengyel kisebbségi önkormányzat, képviseltette magát a szlovák kisebbség, a Lengyel Köztársaság Nagykövetsége, a II. Kerület Polgármesteri Hivatala és más, lengyel civil szervezetek. Idén első alkalommal köztük volt az EÖGYKE. A koszorúzási ünnepséget Nagy Alicja, a Bem Egyesület elnöke vezette le, aki rövid beszédében meleg szavakkal emlékezett meg 1848/49 lengyel hőseiről, majd elmondta, hogy megtiszteltetés a polgármesteri hivatal és a nagykövetség részvétele. Külön hangsúlyozta, hogy örömeikre szolgál az igen nagyszámú szervezet, köztük két testvér-nemzetiség, az Országos és Fővárosi Szlovák Önkormányzat, valamint első alkalommal az erdélyi magyarörmények képviselőjében az EÖGYKE csatlakozása az ünnepséghez.

Másnap, vagyis 15-e reggelén a budai Várban, a Dísz téren álló honvéd emlékmű volt hasonló ünnepség színhelye. Az emlékmű az 1848/49-es szabadságharc katonái, elsősorban a Várat 1849 május 20-án felszabadító hősök emlékhelye. Ezt a koszorúzást a Budavári Önkormányzat rendezte, dr. Nagy Gábor Tamás polgármester beszélt 1848 márciusáról s az abból következő, ma ránk háruló kötelezettségekről. A koszorúzáson ismét volt cserkészcsapat, itt azonban a Budavári Nagyboldogasszony templom csapata. Természetesen képviseltették magunkat a kerületben működő politikai pártok, számos civil szervezet, valamint az I. kerületben önkormányzattal bíró összes kisebbség. A civil szervezetek között ismét jelen volt az EÖGYKE küldöttsége, hogy minden magyarörmény nevében elhelyezze koszorúját.

Úgy éreztük, hogy mindannyiunkra, akik ott voltunk - nemzetiségi és kulturális kötődéseinktől függetlenül - az áradó fény alakjában ránk mosolygott valami a közös, nemzeti múltból, amely összeköt, kötelez.

És amelyből csakis a jövő felé nézhetünk.

dcs

*****

Márciusi aranyeső

A természet újjászületését élvezhetjük a csodálatos virágpompában. Ehhez hasonló érzésem támadt a márciusi magyarörmény kiállítási programokat járva. Valójában már februárban kezdődött, hiszen önálló tárlata volt *Kopacz Mária* kolozsvári festőművésznünknek és saját rendezésű kiállításunkon is 12 képző- és iparművésznünk állított ki szebbnél szebb műtárgyakat. Ilyenkor látjuk csak igazán, hogy milyen hihetetlen gazdagok vagyunk!

Március 15-én *Beczásy Antal* festőművész kiállításának megnyitóján vehettünk részt a Magyarok Házában. Hatalmas táblaképeinek szín- és formavilága a zenét és mozgást képi eszközökkel ábrázolja. Rendkívül hatásos volt éppen ezért a megnyitón a csángó zene és tánc "aláfestés". A művész igazi mesterének Zsögödi Nagy Imre festőművészt vallja. Idézünk hitvallásából: "Képeimmel honosabbá szeretném, akarom tenni a világot legalább azok számára, akik látják a képeimet."

Március 20-án Kolozsvári *Szervátiusz Tibor* szobrászművész *Millenniumi Emlékhelyének* avatásán, majd a millenniumi kamara kiállítása megnyitóján vehettünk részt az Erdély Művészetéért Alapítvány jóvoltából (V. Vármegye u. 11.). A tárlat május 20-ig tekinthető